

Befri kvinderne!

Det er kvinder, der passer vores børn; kvinder, der underviser os i skolerne; kvinder, der plejer os, når vi bliver syge og gamle, og når vi skal dø.

Kvinder fra vugge til grav, ligesom det er kvinder, der nu vil kriminalisere mænd, som går til kvinder mod betaling for at få sex; og kvinder, der vil have mere ligestilling ved hjælp af kvoteordninger på arbejdsmarkedet og mænd på tvungen barsel.

Det er kvinder, der læser på universitetet; kvinder, der går ind i politik og bliver partiledere; kvinder, der styrer Det Radikale Venstre og andre velgørenhedsorganisationer.

Kvinderne fylder godt op i samfundet og er voldsomt overrepræsenteret i den primære pleje og socialisering, der typisk finder sted i den offentlige sektor.

Den offentlige sektor er mere eller mindre blevet overtaget af kvinder, og det kan ikke vare længe, før den sidste mand forlader skuden, hvorfor vi snarest bør holde op med at skelne mellem den offentlige og den private sektor og i stedet tale om den kvindelige og den mandlige sektor.

Men onsdag i denne uge skete det umulige. På forsiden af JP's erhvervssektion kunne man møde to kvindelige iværksættere, der udfordrer hele elbranchen med et auktionshus, som sender priserne på el til danske virksomheder og offentlige institutioner nedad. De to iværksættere, Hanne Kjærskov og Jane Kristensen, som tilmed er søstre med fortid i bankverdenen, har nemlig fundet ud af, at der er penge at hente for kunderne og søstre selv i at spille el-leverandørerne ud mod hinanden, så de tvinges til at konkurrere mere åbent på et marked, der kun har været frit i små 10 år. Sådant er kapitalismen, nøgtern og informativ, til forbrugernes bedste, naturligvis.

Vi leder med lys og lygte efter kvindelige forbilleder i denne tid, og modsat de lavbenede, akademiske luksusfeminister omkring de 30, som har fundet vej ind i Folketinget, fordi de tror, de skal hjælpe os alle sammen med nye love og påbud, så er de to søstre, lad os kalde dem søstrene EI, strømførende forbilleder. Hatten af for dem.

Men statistisk set er søstre EI undtagelsen fra reglen i dette land. Reglen er, at kun ganske få kvinder forsøger sig og lykkes som iværksættere, og heraf er der forsvindende få med en videregående uddannelse. Jo mere kvinder går på universitetet, des mindre vover de i deres karriere. Jo flere forelæsninger, des mindre risiko. Jo længere akademisk studium, des mere sandsynligt er det, at de ender i den kvindelige sektor. Det er da trist - og et udtryk for, at ligestillingens projekt om, at flere kvinder skulle tage en lang uddannelse, lader til at gøre dem uegnede til at skabe velstand og økonomisk dynamik i samfundet.

Ligestillingens intention var givetvis den modsatte. Men resultatet er ikke noget at prale med. Nok hedder det, at kvinderne kom ud på arbejdsmarkedet, men i virkeligheden blev de for hovedpartens vedkommende ansat i stat, amter og kommuner og fik med tiden en hel sektor af økonomien opkaldt efter deres køn. Til gengæld er den på hastig vej frem, ikke bare på grund af den øjeblikkelige finanskrise i den mandlige sektor, men takket være den politiske velvilje, som den kvindelige sektor møder, mest fra de kvindelige vælgere, selvsagt, men underligt nok også fra de mandlige.

Først kom kvinderne ud på arbejdsmarkedet for ganske hurtigt at lade sig indespærre i verdens største kvindefængsel. Nu er den politiske opgave at befri kvinderne, så de kommer tilbage på arbejdsmarkedet og måske endda begynder at oprette virksomheder, som vi alle sammen kan leve af på længere sigt, for uden dem bliver der slet intet af alt det andet.

Mikael Jalving

Offentliggjort 25.09.09 kl. 03:00

<http://jp.dk/opinion/klumme/article1828469.ece>